

คำชี้ขาดความเห็นแย้งฐานฉ้อโกง
(ชี้ขาดความเห็นแย้งที่ ๙/๒๕๕๕)

ป.อ. ฉ้อโกง (มาตรา ๓๔๑)

การที่ผู้ต้องหาเรียกเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท จากผู้เสียหาย โดยบอกว่าจะนำไปมอบให้ผู้อำนวยความสะดวกสถาบันเกอเธ่เป็นค่าใช้จ่ายในการที่จะให้ผู้เสียหายสามารถสอบผ่านการทดสอบระดับความรู้ภาษาเยอรมัน (START DEUTSCH 1) จากสถาบันเกอเธ่ เพื่อนำไปประกอบการยื่นวีซ่าขอแต่งงานกับคนรักชาวเยอรมัน และผู้เสียหายได้มอบเงินแก่ผู้ต้องหาจนครบถ้วนแล้ว แต่ต่อมาผู้เสียหายสอบไม่ผ่านเกณฑ์คะแนนที่กำหนดไว้ ผู้ต้องหาจึงนำเอกสารไปรับรองผลการทดสอบระดับความรู้ภาษาเยอรมันที่แสดงว่าผู้เสียหายสอบผ่านเกณฑ์คะแนนดังกล่าวมามอบให้ผู้เสียหาย เมื่อผู้เสียหายนำเอกสารดังกล่าวไปยื่นขอออกวีซ่าที่สถานทูตเยอรมันประจำประเทศไทยกลับได้รับแจ้งว่าเป็นเอกสารปลอมนั้น เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้เสียหายได้มอบเงินให้ผู้ต้องหาเพื่อให้ผู้อำนวยความสะดวกสถาบันเกอเธ่กระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่หรือฝ่าฝืนต่อกฎหมาย การกระทำของผู้ต้องหาจึงเป็นการหลอกลวงผู้เสียหายให้หลงเชื่อและยินยอมมอบเงินให้ ผู้เสียหายจึงเป็นผู้เสียหายตามกฎหมาย และมีสิทธิร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาในความผิดฐานฉ้อโกงได้

คดีนี้ อัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๔ (พระนครใต้) มีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา (หลบหนี) ฐานปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอม กับมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาฐานฉ้อโกง

ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา

อัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่ผู้ต้องหาเรียกเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท จากผู้เสียหาย โดยบอกว่าจะนำไปมอบให้ผู้อำนวยความสะดวกสถาบันเกอเธ่เป็นค่าใช้จ่ายในการที่จะให้ผู้เสียหายสามารถสอบผ่านการทดสอบระดับความรู้ภาษาเยอรมัน (START DEUTSCH 1) จากสถาบันเกอเธ่ เพื่อนำไปประกอบการยื่นวีซ่าขอแต่งงานกับคนรักชาวเยอรมัน และผู้เสียหายได้มอบเงินแก่ผู้ต้องหาจนครบถ้วนแล้ว แต่ต่อมาผู้เสียหายสอบไม่ผ่านเกณฑ์คะแนนที่กำหนดไว้ ผู้ต้องหาจึงนำเอกสารไปรับรองผลการทดสอบระดับความรู้ภาษาเยอรมันที่แสดงว่าผู้เสียหายสอบผ่านเกณฑ์คะแนนดังกล่าวมามอบให้ผู้เสียหาย เมื่อผู้เสียหายนำเอกสารดังกล่าวไปยื่นขอออกวีซ่าที่สถานทูตเยอรมันประจำประเทศไทยกลับได้รับแจ้งว่าเป็นเอกสารปลอมนั้น เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้เสียหายได้มอบเงินให้ผู้ต้องหาเพื่อให้ผู้อำนวยความสะดวกสถาบันเกอเธ่กระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่หรือฝ่าฝืนต่อกฎหมาย การกระทำของผู้ต้องหาจึงเป็นการหลอกลวงผู้เสียหายให้หลงเชื่อและยินยอมมอบเงินให้ ผู้เสียหายจึงเป็นผู้เสียหายตามกฎหมาย และมีสิทธิร้องทุกข์

ให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาในความผิดฐานฉ้อโกงได้

จึงชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหา ฐานฉ้อโกง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑

ขอให้ศาลสั่งผู้ต้องหาคืนหรือใช้เงิน จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท ที่ยังไม่ได้คืน แก่ผู้เสียหาย

ให้แจ้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหามาฟ้อง ภายในกำหนดอายุความ ๑๐ ปี นับแต่วันกระทำความผิด

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ

สำนักงานวิชาการ

